DOMSTOLENS DOM
AF 22. FEBRUAR 1979 [1]

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Den italienske Republik

»Aerosoler«

Sag 163/78

Sammendrag

Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — undladelse — begrundelse — uantagelighed
(EØF-traktaten, artikel 169)

En medlemsstat kan ikke påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin interne retsorden som begrundelse for ikke at overholde forpligtelser eller frister i henhold til fællesskabsdirektiver.

I sag 163/78

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, Gian Piero Alessi som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøger,

mod

DEN ITALIENSKE REPUBLIK, repræsenteret af ambassadør Adolfo Maresca som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Arturo Marzano, og med valgt adresse på Italiens ambassade i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det statueres, at Den italienske Republik har undladt af opfylde de forpligtelser, som påhviler den i henhold til Rådets

1 — Processprog: Italiensk.

direktiv nr. 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler (EFT L 147, s. 40),

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af: formanden for første afdeling J. Mertens de Wilmars for præsidenten, formanden for anden afdeling Mackenzie Stuart, dommerne A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb, parternes påstande og anbringender kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

Rådets direktiv nr. 75/324/EØF af 20. maj 1975, meddelt medlemsstaterne den 21. maj 1975, har som formål en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om aerosoler, især med henblik på fremstilling, påfyldning og nominelt rumindhold.

I henhold til direktivets artikel 11 sætter medlemsstaterne de nødvendige bestemmelser i kraft inden atten måneder fra meddelelsen. For Italiens vedkommende ville dette have været senest den 21. november 1976.

Ved skrivelse af 1. april 1977 opfordrede Kommissionen i henhold til traktatens artikel 169 den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

Ved telex af 13. september 1977 forsikrede Italiens faste repræsentant Kommissionen om, at den interne gennemførelse af direktivet i national lovgivning ville blive fremskyndet.

Den begrundede udtalelse, som Italien skulle rette sig efter inden to måneder, blev sendt til den italienske regering ved skrivelse af 19. december 1977.

Ved telex af 30. januar 1978 forlængede Kommissionen fristen to måneder.

28. juli 1978 har Kommissionen anlagt nærværende sag.

Sagsøgte har ikke fremsat nogen duplik.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstand:

— Det statueres, at Den italienske Republik ved ikke rettidigt at vedtage de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af Rådets direktiv nr. 75/324 af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler, har krænket en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten.

— Sagsøgte idømmes sagsomkostningerne.

III — Parternes anbringender

Kommissionen gør gældende, at direktivernes bindende karakter medfører, at medlemsstaterne har pligt til at overholde direktivernes frister for vedtagelsen af interne gennemførelsesbestemmelser. Kommissionen henviser i denne forbindelse til sagerne 52/75 (Sml. 1976, s. 277) og 10/76 (Sml. 1976, s. 1359).

Den italienske regering har anført, at de italienske myndigheder, allerede inden sagen kom for retten, har vist, at de havde til hensigt at vedtage de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af det nævnte direktiv. Regeringen tilføjer, at der er opstået yderligere vanskeligheder, idet denne gennemførelse som bekendt skal ske ved lov og ikke ved et simpelt ministerielt dekret, som oprindeligt var blevet forberedt. Flere forskellige forvaltningsgrene skulle rådspørges først.

Kommissionen har fastholdt sin påstand i replikken.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet deres mundtlige indlæg i retsmødet den 1. februar 1979.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet samme dag.

Præmisser

1 Ved stævning, indgået til Domstolens justitskontór den 28. juli 1978, har Kommissionen i medfør af EØF-traktatens artikel 169 anlagt sag med henblik på konstatering af, at Den italienske Republik ved ikke rettidigt at have vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv nr. 75/324 af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler (EFT L 147, s. 40) har krænket en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten;

2 i henhold til direktivets artikel 11 skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden atten måneder efter dets meddelelse, hvilken frist i det foreliggende tilfælde udløb den 21. november 1976.

3 Sagsøgte bestrider ikke den påståede undladelse;

4 sagsøgte har alene forklaret, at forsinkelsen med at gennemføre direktivet skyldes, dels at der skulle vedtages en lov, dels at selve direktivets formål krævede, at flere forskellige forvaltningsgrene blev rådspurgt først.

5 Det skal fremhæves, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, praksis eller forhold i sin interne retsorden som begrundelse for ikke at overholde forpligtelser eller frister i henhold til fællesskabsdirektiver.

6 Det må derfor statueres, at Den italienske Republik ved ikke rettidigt at have vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv nr. 75/324 af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler, har krænket en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten.

Vedrørende sagsomkostningerne

7 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, bliver den part, som taber sagen, dømt til at afholde sagsomkostningerne, dersom der er nedlagt påstand herom;

8 sagsøgte har ikke fået medhold, hvorfor sagsøgte vil være at idømme sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Den italienske Republik har krænket en forpligtelse, der påhviler den i henhold til traktaten ved ikke rettidigt at have vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv nr. 75/324 af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler.**

2. **Sagsøgte idømmes sagsomkostningerne.**

Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner

Pescatore Sørensen O'Keeffe Bosco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. februar 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

For præsidenten
J. Mertens de Wilmars
Formand for første afdeling